Prima instanţă: Judecătoria Căușeni (sediul Ștefan Vodă), judecător Ciocîrtă-Rusu Olesea
Dosarul nr. 3r-599/25 (2-25131563-02-3r-03102025)

D E C I Z I E

17 noiembrie 2025 municipiul Chişinău

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

În componenţa:
Preşedintelui completului, judecătorul Sîrbu Victoria
Judecătorilor Cașcaval Andrei și Bagrin Lucia

soluționând, fără ședință de judecată, recursul declarat de Primarul or. Căușeni, Donțu Anatolie, împotriva încheierii Judecătoriei Căușeni (sediul Ștefan Vodă) din 23 septembrie 2025, prin care s-a admis cererea depusă de Oficiul Teritorial Căușeni al Cancelariei de Stat cu privire la suspendarea actului administrativ contestat, în cauza de contencios administrativ intentată de Oficiul Teritorial Căușeni al Cancelariei de Stat împotriva primarului or. Căușeni Donțu Alexandru cu privire la anularea actului administrativ,

C O N S T A T Ă:

Circumstanțele cauzei:

La 12 septembrie 2025, Oficiul Teritorial Căușeni al Cancelariei de Stat a depus cerere de chemare în judecată împotriva primarului or. Căușeni Donțu Alexandru, solicitând:

- *anularea Dispoziției primarului orașului Căuşeni nr. 02/1-7-242 din 17 iunie 2025 „Cu privire la permiterea amplasării”.*

Concomitent cu depunerea acțiunii, reclamantul a solicitat și suspendarea executării Dispoziției primarului orașului Căușeni nr. 02/1-7-242 din 17 iunie 2025 „Cu privire la permiterea amplasării”, până la rămânerea definitivă a hotărârii pe cauza dată.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 17 iunie 2025, primarul or. Căușeni a emis dispoziția nr. 02/1-7-242 „*Cu privire la permiterea amplasării*”. Ca urmare a exercitării controlului actului indicat, au fost constatate abateri de la prevederile legislației în vigoare și primarului orașului Căușeni i-a fost înaintată Notificarea nr.1304/OT3-409 din 17 iulie 2025.

În rezultatul examinarii actului administrativ și a materialelor anexate de către operator Primăria mun. Căușeni în RSAL, s-a constatat permiterea de către primarul orașului Căușeni, Anei Cemomoret, amplasarea unei gherete provizorii pe terenul

proprietate publică a orașului Căușeni pe un termen de trei ani cu încălcarea prevederilor legale menționate.

Astfel, consideră ca, prin emiterea Dispozitiei mentionate, primarul vădit și-a depășit atribuțiile de bază, deoarece darea în locațiune/arendă a unui teren proprietate publică ține de competența Consiliului orășenesc Căușeni, exclusiv prin licitație publică.

Menționează ca, primarul orașului Căușeni nu a examinat Notificarea nr.1304/OT3-409 din 17 iulie 2025.

Soluția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Căușeni (sediul Ștefan Vodă) din 23 septembrie 2025, s-a admis cererea depusă de Oficiul Teritorial Căușeni al Cancelariei de Stat cu privire la suspendarea actului administrativ contestat și s-a suspendat executarea Dispoziției primarului orașului Căușeni nr. 02/1-7-242 din 17 iunie 2025 „Cu privire la permiterea amplasării", până la rămânerea definitivă a hotărârii pe cauza dată.

Calea de atac exercitată:

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la 25 septembrie 2025, Primarul or. Căușeni, Donțu Anatolie a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Căușeni (sediul Ștefan Vodă) din 23 septembrie 2025, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii contestate și adoptarea unei noi decizii privind respingerea cererii de suspendare a executării actului administrativ.

În motivarea recursului, partea recurentă a indicat că referitor la primul temei prevăzut de legiuitor în vederea suspendării executării actului administrativ - existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului defavorabil, instanța reține că, prin noțiunea de suspiciuni rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual, se înțeleg acele circumstanțe de fapt, care ar convinge judecătorul că, actul administrativ individual ar fi ilegal.

Cât privește cel de-al doilea temei prevăzut de legiuitor - existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil, se reține că, scopul aplicării acestui temei este crearea unui climat favorabil executării unei eventuale hotărâri judecătorești, astfel pentru a fi dispusă suspendarea executării actului administrativ contestat, persoana vătămată, trebuie să dovedească temeinicia solicitării, precum și faptul că suspendarea are drept scop prevenirea unui prejudiciu ireparabil.

La rândul său, prejudiciu ireparabil presupune existența în cuprinsul actului vizat a unor dispoziții care, prin aducerea la îndeplinire ar produce reclamantului un prejudiciu greu sau imposibil de înlăturat în ipoteza anulării actului. Or, prevenirea unui prejudiciu ireparabil presupune evitarea unui prejudiciu material viitor și previzibil, care ulterior, după adoptarea deciziei, nu ar putea fi îndeplinit.

Astfel, reținînd normele de drept citate, partea recurentă indică că judecătorul instanței de fond urma să rețină că obiect al suspendării actului administrativ îl constituie întreruperea temporară a unei activități. Astfel, în cazuri temeinic justificate și în scopul

prevenirii consecințelor grave și ireparabile pentru reclamant, instanța poate interzice, aducerea la îndeplinirea unui act administrativ individual executoriu.

Mai mult, susține că în cererea depusă, reclamantul a solicitat suspendarea executării Dispoziției nr. 02/1 - 7 - 242 din 17 iunie 2025, fără a se face referire și a motiva existența temeiurilor de suspendare indicate la art. 172 Cod administrativ, invocând temeiul ce a servit la înaintarea acțiunii: ilegalitatea Dispoziției contestate. Or, la caz, „prejudiciu ireparabil" lipsește, invers, bugetul or. Căușeni beneficiind de impozite și taxe în urma premiterii amplasării conform dispoziției contestate.

În circumstamțele enunțate, remarcă că, prin admiterea cererii înaintate instanța de judecată s-a pronunțat anticipat asupra fondului cauzei, creând un dezechilibru în procesul de contencios administrativ legat de verificarea legalității dispoziției solicitate spre suspendare. Or, la caz nu există nici o pagubă iminentă de natură să creeze un prejudiciu intereselor publice.

Astfel, în viziunea părții recurente, atât cazul bine justificat, cât și paguba a cărei iminentă producere ar fi înlăturată prin suspendarea executării actului administrativ, trebuie să fie indicate și probate în concret, nu doar afirmate prin preluarea textelor de lege.

Totodată, pentru a înlătura chiar și temporar regula executării imediate a actului administrativ, prin suspendarea acestuia, instanța nu poate aprecia discreționar, arbitrar, necesitatea unei asemenea măsuri, ci doar prin raportare la probele administrate în cauză care trebuie să ofere suficiente indicii aparente de răsturnare a prezumției de legalitate, fără a analiza pe fond conținutul actului administrativ.

La caz nu pot fi subsumate condiției cazului bine justificat aprecierile referitoare la ilegalitatea actului administrativ a cărui suspendare s-a cerut.

La fel, recurentul invocă că motivele de ilegalitate a actului, indicate în susținerea cererii de chemare în judecată, care presupun cercetarea în profunzime a fondului cauzei, nu se circumscriu condiției referitoare la existența unui caz bine justificat, deoarece în speță, acestea se referă la fondul cauzei.

Prin urmare, având în vedere că, examinarea cererii de suspendare nu presupune prejudecarea fondului litigiului, instanța având numai posibilitatea de a efectua o cercetare sumară a aparenței dreptului, în prezenta speță în limitele necesare examinării cererii de suspendare, instanța urma a concluzionat că, în speță nu s- au constatat obiectiv suspiciuni serioase și rezonabile privind ilegalitatea actului administrativ contestat. Or, prin solicitarea suspendării actului administrativ, nu s-a argumentat prin care acțiuni anume, nedispunerea suspendării actului contestat ar duce la cauzarea unor daune sau prejudicii ireparabile

Concomitent, relevă că instanța de fond s-a expus asupra cererii de suspendare fără a remite în adresa primarului or. Căușeni cererea de chemare în judecată și fără a acorda termen pentru a se expune asupra cerințelor de suspendare invocate în cererea depusă.

Poziția intimatului pe marginea recursului:

La 5 noiembrie 2025, Oficiul Teritorial Căușeni al Cancelariei de Stat a prezentat referință pe marginea cererii de recurs depuse de Primarul or. Căușeni, Donțu Anatolie, solicitând respingerea recursului și menținerea încheierii contestate.

Admisibilitatea recursului:

Potrivit fișei de repartizare a dosarului, la 3 octombrie 2025, prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, recursul a fost repartizat spre examinare în mod automat-aleatoriu judecătorului raportor Bagrin Lucia.

În conformitate cu art. 241 din Codul administrativ, încheierile primei instanțe și ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi. Încheierile primei instanțe și ale instanței de apel care nu se contestă separat cu recurs pot fi contestate odată cu fondul, dacă prezentul cod sau alte legi nu prevăd pentru încheierile judecătorești nicio cale de atac. Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătorești se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Potrivit art. 242 din Codul administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătorești împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul.

Prevederile art. 236 din cap. III în cartea a treia din Codul administrativ reglementează temeiurile de inadmisibilitate a cererii de apel, corespunzător prin prisma prevederilor art. 241 alin. (3) din Codul administrativ și cererii de recurs.

Cu întâietate, Completul judiciar stabilește că, Judecătoria Căușeni (sediul Ștefan Vodă) a emis încheierea recurată la 23 septembrie 2025, fiind notificată recurentului la 24 septembrie 2025.

Prin urmare, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ consideră recursul declarat de Primarul or. Căușeni, Donțu Anatolie, la 25 septembrie 2025, ca fiind depus în termenul prevăzut de lege.

La fel, se reține că, recursul depus conține motivarea temeiurilor de fapt și de drept pe care recurentul își întemeiază pretențiile.

În condițiile descrise mai sus, în temeiul reglementărilor art. 233, 236, 241 din Codul administrativ, Completul specializat în materie de contencios administrativ concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a recursului declarat de Primarul or. Căușeni, Donțu Anatolie.

Conform art. 243 alin. (2) din Codul administrativ, instanţa competentă soluţionează recursul împotriva încheierilor judecătoreşti fără şedinţă de judecată. Dacă consideră necesar, instanţa competentă poate cita participanţii la proces.

Completul judiciar nu a identificat necesitatea citării părților pentru audieri orale, constatând posibilă soluționarea recursului în baza opiniilor scrise ale participanților și lucrărilor dosarului.

Aprecierea instanței de recurs:

Subsumând normele procesuale și starea de fapt constatată, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins, cu menținerea încheierii instanței de fond, din considerentele ce urmează.

Conform art. 243 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Codul administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul. Instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, instanța competentă poate cita participanții la proces.

Alineatul (3) al aceluiași articol, prescrie că decizia prin care se soluţionează recursul împotriva încheierii judecătoreşti se motivează în scris.

Cercetând starea de fapt în baza materialelor și lucrărilor dosarului, Completul de judecată constată la 12 septembrie 2025, Oficiul Teritorial Căușeni al Cancelariei de Stat a depus cerere de chemare în judecată împotriva primarului or. Căușeni Donțu Alexandru, solicitând: *anularea Dispoziției primarului orașului Căușeni nr. 02/1-7-242 din 17 iunie 2025 „Cu privire la permiterea amplasării”.*

Concomitent cu depunerea acțiunii, reclamantul a solicitat și suspendarea executării Dispoziției primarului orașului Căușeni nr. 02/1-7-242 din 17 iunie 2025 „Cu privire la permiterea amplasării”, până la rămânerea definitivă a hotărârii pe cauza dată.

Prin încheierea Judecătoriei Căușeni (sediul Ștefan Vodă) din 23 septembrie 2025, s-a admis cererea depusă de Oficiul Teritorial Căușeni al Cancelariei de Stat cu privire la suspendarea actului administrativ contestat și s-a suspendat executarea Dispoziției primarului orașului Căușeni nr. 02/1-7-242 din 17 iunie 2025 „Cu privire la permiterea amplasării”, până la rămânerea definitivă a hotărârii pe cauza dată.

Completul judiciar apreciază ca fiind întemeiată soluția instanței de fond or, potrivit art. 3 Cod administrativ, legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

Potrivit art. 214 alin. (1)-(4) din Codul administrativ, (1) Suspendarea executării actului administrativ individual contestat poate fi solicitată de către reclamant instanţei de judecată care examinează acţiunea de contencios administrativ. (2) Instanţa de judecată poate dispune suspendarea executării actului administrativ individual din motivele prevăzute la art.172 alin.(2). (3) Pentru probarea faptelor, participanţii, în locul prezentării probelor obişnuite, pot depune o declaraţie pe propria răspundere. (4) Instanţa de judecată decide cu privire la suspendarea executării actului administrativ individual printr-o încheiere susceptibilă de recurs, fără citarea participanţilor la proces. Dacă consideră necesar, instanţa de judecată citează părţile pentru audiere în privinţa temeiniciei cererii de suspendare. Prevederile art.177 alin.(2) din Codul de procedură civilă nu se aplică.

Respectiv, prin reglementările art. 214 Cod administrativ legiuitorul a stabilit ca un mijloc pentru asigurarea respectării principiului legalității, principiu care de fapt guvernează întreaga activitate a autorităților publice - suspendarea executării actului administrativ individual contestat.

Astfel, suspendarea reprezintă operaţia de întrerupere temporară a efectelor juridice produse de un act juridic. Suspendarea actelor administrative reprezintă o garanţie a asigurării legalităţii, ce intervine însă în cazuri de excepţie, în situaţii limită. Ea are în vedere fie întreruperea vremelnică a producerii de efecte juridice (ceea ce înseamnă că actul era în vigoare) fie amânarea temporară a producerii de efecte juridice.

Potrivit Recomandării Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei nr. (89) 8 din 13 septembrie 1989 privind protecția provizorie în materie administrativă, se solicită autorității jurisdicționale competente ca atunci când executarea unei decizii administrative este de natură să provoace daune grave, dificil de reparat, persoanelor cointeresate de această decizie să ia măsuri de protecție provizorie corespunzătoare, în limitele competenței sale și fără ca, astfel să influențeze în vre-un fel soluția asupra fondului, cu atât mai mult atunci cînd există un argument juridic aparent valabil în raport cu elementele de legalitate a actului administrativ contestat.

Din conținutul Recomandării abordate se desprinde că măsurile de protecție provizorie dispuse de către instanța competentă pot lua forma de suspendare a executării actului administrativ, în întregime sau parțial, prin care se dispune în totalitate sau parțial restabilirea situației care a existat la momentul adoptării actului administrativ sau la orice modificare ulterioară și de impunere asupra administrației a oricărei obligații corespunzătoare, iar măsurile de protecție provizorie nu pot aduce în nici un fel atingere deciziei care urmează să fie luată de către instanța sesizată cu privire la contestarea actului administrativ.

În același timp, pentru a evita abuzurile nejustificate din partea reclamantului, judecătorului i se oferă posibilitatea de a aprecia întinderea și caracterul real, ireversibil al prejudiciului, a cărui producere iminentă este invocată de reclamant. Se mai reține că măsurile provizorii aplicate în fiecare caz separat de către instanța de judecată țin de substanța obiectului acțiunii. Instanța urmează să dispună măsura provizorie, care ar menține starea de fapt pe durata examinării cauzei, în circumstanțe în care în mod plauzibil există riscul unei pagube ireparabile.

Potrivit art.172 alin. (2) Cod Administrativ, motivele suspendării sânt:

a) existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil;

b) existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

Astfel, prin art.172 alin. (2) Cod Administrativ, legislatorul a stabilit că actul administrativ poate fi suspendat doar în cazul confirmării incontestabile a existenţei unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil și/sau existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

În acest sens, Completul judiciar conchide că, la dispunerea suspendării actului administrativ urmează a fi constatate existența acelor temeiuri necesare a fi întrunite, invocate prin lege.

Raportând cadrul legal la circumstanțele faptice ale cauzei, Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Centru reține că, la 17 iunie 2025 primarul orașului Căușeni a emis Dispoziția nr. 02/1-7-242, cu privire permiterea amplasării prin care a dispus:

- Se permite cet. Ana Cernomoreț, dom. în or. Căușeni, str. Bogdan Voda, nr. 29, amplasarea, în or. Căușeni, str. Ana și Alexandru, f/n., a unei gherete provizorii comerciale destinate comercializării băuturilor răcoritoare și produselor de patiserie.

- Se stabilește în obligațiunea cet. Ana Cernomoret achitarea plații pentru folosința terenului și impozitului funciar aferent.

- Se stabilește durata permisiunii pe un termen de 3 ani cu posibilitatea prelungirii până la 3 ani.

Astfel, în cadrul efectuării controlului de legalitate a actului administrativ, Oficiul Teritorial Căușeni al Cancelariei de Stat, a constatat abateri de la prevederile legislației în vigoare.

La 17 iulie 2025, Oficiul Teritorial Căușeni al Cancelariei de Stat, a expediat în adresa primarului or. Căușeni, Notificare prin care a solicitat examinarea prezentei Notificări în vederea întreprinderii măsurilor privind reexaminarea şi abrogarea dispoziției primarului or. Căușeni, nr.02/1-7-242 din 17 iunie 2025 „Cu privire la permiterea amplasării” .

La caz, Oficiul Teritorial Căușeni al Cancelariei de Stat invocă existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil, acesta fiind emis contrar prevederile legislației în vigoare, cât și existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile.

În partea ce ține de suspiciunile serioase și rezonabile referitoare la legalitatea actului administrativ individual defavorabil Completul judiciar menționează că, prin suspiciuni serioase şi rezonabile se înțeleg acele fapte care nu confirmă propriu-zis ilegalitatea actului, dar oferă instanței de judecată posibilitatea intrinsecă să-și formeze, în urma unei examinări sumare, convingerea că acesta ar fi unul ilegal. Or, ilegalitatea actului administrativ individual, în esență este un aspect de fond care se constată în urma examinării cauzei de contencios administrativ în cadrul dezbaterilor judiciare, iar suspendarea executării actului administrativ individual este o măsură de protecție provizorie și efectivă de protecție a drepturilor subiective ale reclamantului.

Completul de contencios administrativ reține că, este de necontestat faptul că actul administrativ se bucură de prezumţia de legalitate, de prezumția de veridicitate şi prezumţia de autenticitate, de unde decurge principiul că actul administrativ este executoriu din oficiu (*executio ex officio*) şi imediat, el fiind însuşi titlu executoriu, fără a mai fi nevoie de învestirea lui cu formulă executorie, atât timp cât judecătorul nu a intervenit pentru a sista executarea sau pentru a-l anula.

De asemenea, în susținerea ideilor expuse supra se desprinde şi o altă concluzie, respectiv aceea că prezumția de legalitate de care beneficiază actul administrativ este o

prezumţie simplă (*iuris tantum*), în timp ce prezumţia de adevăr legal (*res iudicata pro veritate habetur*), ce caracterizează actul jurisdicţional, este o prezumţie absolută irefragabilă (*iuris et de iure*), de unde se deduce faptul că, uneori, actul administrativ are valoare juridică sau forţă normativă inferioară hotărârii judecătoreşti.

Sub acest aspect, remarcabil fiind faptul, că în procesul executării din oficiu a actelor administrative urmează a fi asigurat un anumit echilibru, precum și anumite garanții către particulari, deoarece legea trebuie să furnizeze individului o protecție adecvată împotriva arbitralului. Tocmai de aceia suspendarea executării actului administrativ trebuie considerată ca fiind, în realitate un eficient instrument procesual aflat la îndemâna autorității emitente sau a instanței de judecată pentru a asigura respectarea principiului legalității, fiind echitabil ca atât timp cât autoritatea publică sau judecătorul se află în proces de evaluare, acestea să nu-și producă efectele juridice față de cei vizați, conservându-se starea de fapt.

În acest context, cu referire la argumentul părții reclamante precum că asupra actului administrativ contestat planează suspiciuni serioase şi rezonabile privind ilegalitatea acestuia, instanța de recurs la această etapă este în imposibilitate a le acorda o apreciere suficient de obiectivă, acestea urmând a fi cercetate și apreciate în cadrul judecării fondului urmare a verificării stării de fapt și de drept a situației litigioase. Or, argumentele Oficiul Teritorial Căușeni al Cancelariei de Stat, expuse în cererea cu privire la suspendarea executării actului administrativ contestat, nu se referă la aparenţa de nelegalitate a actului administrativ contestat, ci privesc însuşi fondul aspectului litigios, şi reprezintă veritabile critici de nelegalitate care se analizează în cadrul acţiunii în contestare, care în opinia Completului judiciar specializat - nu pot fi subsumate condiţiei cazului bine justificat la această etapă.

În partea ce ține de cel de-al doilea temei prevăzut de legislator în vederea suspendării actului administrativ, existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil, instanța de recurs va menționa că, prejudiciu ireparabil presupune existența în cuprinsul actului vizat a unor dispoziții care, prin aducerea la îndeplinire ar produce reclamantului un prejudiciu greu sau imposibil de înlăturat în ipoteza anulării actului.

Astfel, la acest segment urmează a fi apreciate ca întemeiate și probate argumentele expuse de Oficiul Teritorial Căușeni al Cancelariei de Stat în cererea sa de suspendare, or, punerea în executare a actului administrativ, ar genera prejudicii materiale ireparabile acesteia, ținând cont de faptul că prin actul administrativ contestat: s-a permis Anei Cernomoreț, dom. în or. Căușeni, str. Bogdan Voda, nr. 29, amplasarea, în or. Căușeni, str. Ana și Alexandru, f/n., a unei gherete provizorii comerciale destinate comercializării băuturilor răcoritoare și produselor de patiserie.

În aceiași ordine de idei, Completul specializat va reține că, condiția pagubei iminente este îndeplinită, potrivit dispoziției legale care o reglementează, în situația în care este invocat și probat faptul evident că executarea actului administrativ ar produce un prejudiciu greu sau imposibil de înlăturat doar prin anularea actului.

Potrivit reglementările art. 6 alin. (1) al Convenției cu privire la apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, cât și a Recomandării nr. R (89) 8 privind

protecția judiciară provizorie în cauzele administrative, adoptată de Comitetul de Miniștri la 13.09.1989, Rezoluția (77) 31 „Cu privire la protecția individuală față de actele autorităților administrative” adoptată de Comitetul de Miniștri al CE la 28.09.1997- instanța are obilgația de a realiza principiul asigurării protecției provizorie eficace a persoanei interesate în cadrul unui proces contra unui act administrativ.

Prin urmare, judecătorul fondului justificat a suspendat, până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești, executarea Dispoziției primarului orașului Căușeni nr. 02/1-7-242 din 17 iunie 2025 „Cu privire la permiterea amplasării”.

Totodată, referitor la argumentul invocat de recurent în cererea de recurs precum că instanța de fond s-a expus asupra cererii de suspendare fără a remite în adresa primarului or. Căușeni, fără a acorda termen pentru a se expune asupra cerințelor de suspendare, Colegiul judiciar îl consideră neîntemeiat. Or, potrivit art. 214 alin. (4) din Codul administrativ, instanța de judecată decide cu privire la suspendarea executării actului administrativ individual printr-o încheiere susceptibilă de recurs, **fără citarea participanților la proces**. **Dacă consideră necesar**, instanța de judecată **citează părțile pentru audiere în privința temeiniciei cererii de suspendare**.

În consecință, raportând circumstanţele de fapt ale cauzei la prevederile legale enunţate mai sus şi ţinând cont de faptul că concluziile expuse în încheierea instanţei de fond sunt legale și întemeiate, actul procesual al instanței de fond răspunde pe deplin exigențelor de motivare și legalitate, iar argumentele invocate de către recurentă, urmare a analizei detaliate au fost apreciate de Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Centru ca fiind lipsite de substanță juridică obiectivă, se concluzionează despre faptul că recursul declarat de Primarul or. Căușeni, Donțu Anatolie este neîntemeiat, motiv din care acesta urmează a fi respins, menţinând încheierea Judecătoriei Căușeni (sediul Ștefan Vodă) din 23 septembrie 2025.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. b), alin. (3) din Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

D E C I D E :

Se respinge recursul declarat de Primarul or. Căușeni, Donțu Anatolie.

Se menține încheierea Judecătoriei Căușeni (sediul Ștefan Vodă) din 23 septembrie 2025, prin care s-a admis cererea depusă de Oficiul Teritorial Căușeni al Cancelariei de Stat cu privire la suspendarea actului administrativ contestat, în cauza de contencios administrativ intentată de Oficiul Teritorial Căușeni al Cancelariei de Stat împotriva primarului or. Căușeni Donțu Alexandru cu privire la anularea actului administrativ.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele completului, judecătorul Sîrbu Victoria

Judecătorii Cașcaval Andrei

Bagrin Lucia